LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Julehilsen - "Nu kom der bud" - side 5-8

Nr. 12 December 2002 Årgang 52

LUTHERSK KIRKE
er **KIRKE-NYT** for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Bladet udkommer 6-8 gange årligt og koster for 2002 100 kr.; unge under udd. 50 kr.; udland 150 kr.

Udgiver
Den evangelisk - lutherske Frikirke
Ewaldsvej 9
8723 Løsning

Redaktion
Leif G. Jensen (ansv)
Vagn Lyrstrand
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
"Luthersk Kirke"
v. Søren P. Jensen
Skærvegyden 7
8723 Løsning.
Tlf. 75 65 02 23
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og Tolstrups Trykkeri Esbjerg

Andre adresser
Se bagsiden

Internet-adresse
www.vivit.dk

Hygge uden håb?

Du var måske også til julemarked eller julestue forleden dag. - Utroligt, hvad der laves af små og store jule-ting. Mange har været flittige. Og det går til et godt formål. Du fik måske selv noget godt med hjem?

Jo, der spredes hygge i denne tid. Æbleskiver, mandariner, nissehuer og stearinlys fylder godt op. Vore huse bliver efterhånden til små "julestuer".

Hvad har kirken at byde på i denne tid?
De fleste steder må kirken finde sig i at vente på gæsterne til juleaften, medmindre den formår at arrangere en højtidelig og flot julekoncert. For de færreste forventer at blive hygget om på en kirkebænk i en gudstjeneste. - Og det har de nok ret i.

Stikordet i kirken er ikke hygge, men håb. Håb, på grund af Jesus Kristus. Håb, på grund af hans første komme til jord. Håb på grund af hans korsfæstelse for vore synder. Håb, på grund af hans genkomst. Håb, gennem den tjeneste, som udføres af vor tids Johannes Døbere. Håb til mennesket på kirkebænken. Håb, for de mennesker, der - som ved et mirakel - er sluppet ud af den overdøvende og allestedsnærværende julehygge.

Men håbet tænder først rigtigt, hvor baggrunden er håbløs. Det er derfor, håbløsheden udstilles i kirken i adventstiden. Der læses stærke tekster fra Bibelen. Måske en af gudstjenestens skrift-læsninger river op i hengemt skyld, i dårlige vaner, eller i afgudsdyrkelse og umoral hos os. - Ikke rart at høre på.

Burde man undgå kirken - for hyggens skyld?
Der er ikke noget galt i hygge. Det vil vi alle gerne have lidt ekstra af i denne tid. Men det ville være tragisk, hvis vi havnede i hygge uden håb.

Kun budskabet om Jesus Kristus kan give os virkelig håb. Håb i en håbløs tid til en håbløs slægt. Kristus vil give dig håbet i kirken ved evangeliets ord.

Und dig selv at gå i kirke i adventstiden - og til jul!

Leif G. Jensen

Blomstre som en rosengård

Advent-meditation over Esajas 35,1-6 og salmen: "Blomstre som en rosengård".

På ørkenvandring

Ørken og det tørre land skal glæde sig, ødemarken skal juble og blomstre, den skal blomstre som rosen, juble med stor fryd (Es 35,v1-2). - Tænk dig at bo i et land med tørke. Høsten er visnet, dyrene døde, familien sulter og fjenden er i landet. Hør da: *Ødemarken skal blomstre!* Der komme nyt liv! - Må den, der tror det, da ikke glæde sig og få nyt mod? Du oplever måske livet som en ørkenvandring, en daglig trummerum af udsigtsløshed. Du orker ikke mere. Så hør nu Herrens ord om ørkenen:

Den får Libanons herlighed, Karmels og Sarons pragt (Es 35,2). - Et helt nyt liv ligger foran, storslået som Libanons cedre og Karmels ege og frugtbart som Sarons sletter.

Du spørger: Hvor er Gud henne? Hør: *De skal se Herrens herlighed, vor Guds pragt* (Es 35,2). - Hjælpen er at se, hvem Herren er: din Skaber, som har givet dig livet. Du er ikke glemt, men han har en helt ny fremtid for dig. Derfor synger vi med håb:

Blomstre som en rosengård
skal de øde vange,
blomstre i et gyldenår
under fuglesang,
mødes skal i stråledans
Libanons og Karmels glans
Sarons yndigheder (DS 60v1).

Frygt ikke!

Styrk de synkende hænder, gør de kraftesløse knæ stærke, sig til de urolige hjerter: Vær stærke, frygt ikke (Es 35,3-4).- Så meget kan gøre modløs og svag. Hør da Herrens ord: *Vær stærke, frygt ikke!* - Men, det er jo det, jeg ikke har kræfter til! Og frygtløs, jeg som er så bekymret? Hvad kan svage hænder og knæ stille op? Vist er det, hvad jeg har brug for: At få et løft til et nyt liv. Alt det, vi synger om:

Ryste mer ej noget knæ,
ingens hænder synke,
skyde hvert udgået træ,
glatte sig hver rynke,
rejse sig det faldne mod,
rinde let uroligt blod,
frygt og sorg forsvinde (DS 60v2).

Underkuet af stærke fjender. - Hør! *Nu kommer jeres Gud med hævn, Guds gengæld, han kommer og frelser jer* (Es 35,4). - Gud antager sig vores sag og stiller sig på vores side. “Min magt udøves i magtesløshed” siger Herren (2 Kor 12,9). Gud tager hævn over de magter, der lægger livet øde. Han hævner og frelser de fortabte. Det er lovet menneskene fra syndefaldets dag i ordet til ondskabens hoved: “Jeg sætter fjendskab mellem dig og kvinden. Hendes afkom skal knuse dit hoved, og du skal bide hendes afkom i hælen” (1 Mos 3,15).

Herren kommer, Gud med os,
troen på ham bier,
byde skal han fjenden trods
som sit folks befrier;
alt betales på et bræt,
fjenden sker sin fulde ret,
folket dobbelt nåde.(DS 60v3).

Du får dobbelt nåde

Fjenden får, hvad han har fortjent. Men folket får ufortjent nåde over nåde. Vi får ikke blot tilgivelse og fred for vore sjæle; han vil også rejse vore legemer op til et helt nyt liv:
Da skal blindes øjne åbnes og døves ører lukkes op; da springer den halte som hjorten, den stummes tunge bryder ud i jubel (Es 35,5-6).

Skæres for den sorte stær
skal da øjne mange,
døve ører fjern og nær
hører frydesange,
som en hind, der springer halt,
stammer, som for målløs gjaldt,
løfter klart sin stemme (DS 60v4).

Gud fornyer sin skabning. Alt det forkrøblede vil han genoprette. Han vil lade dig se lys i din mørke tunnel. Og du får svar på dine nødråb, så du påny kan gå din livsvej med mål og mod og synge en lovsang og bekende troen på Gud med frimodighed.

Så i Herrens helligdom
grant Esajas spå'de;
tiden randt, og dagen kom
med Guds lys og nåde,
med den Guds og Davids søn,
som gør end i lys og løn,
paradis af ørke (DS 60v5).

Gud giver nyt liv

For vand vælder frem i ørkenen, bække i ødemarken (Es 35,6). - Gud sørger for dig på din ørkenvandring, hvor du tørster, og det ser allermest umuligt ud. Dér kommer han og siger, her ved Esajas og 700 år senere ved Jesus: "Den, der tørster, skal komme til mig og drikke! Den, der tror på mig..., fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand. Det sagde han om den Ånd, som de, der troede på ham, skulle få" (Johs 7,37-38).

Sådan skaber Guds Ånd nyt liv, hvor Herren kommer til et menneske og bliver troet Frelseren. Og livet står op af døde. Derfor lovpriser vi ham:

Ære med vor høje drot,
med hans Ånd tillige!
Sammen de gør alting godt
i vort Himmerige;
døve, selv på gravsens bred,
øren får at høre med,
stummes læber sjunge (DS 60v6).

End ikke døden behøver du da at frygte. Du skal blive til jord; ja, men af jord skal du igen opstå. Og ved Herrens Ord og Ånd skal en sang lægges i din mund, som vil fortsætte i en evig lovprisning af Gud Fader, Søn og Helligånd for hans nåde.

Højt bebude gyldenår,
glade nytårssange:
"Blomstre som en rosengård,
skal de øde vange,
mødes skal i stråledans
Libanons og Karmels glans
Sarons yndigheder!" (DS 60v7).

Vagn Lyrstrand

Nu kom der bud

Advent Jul 2002

Når jeg skriver dette, tænker jeg på..., hvad du tænker, når du nu er begyndt at læse?

Hvad venter du dig af en julehilsen? Noget til eftertanke, som varmer og gør godt, som giver tro og tillid til Gud og tryghed? I hvert fald er det, hvad jeg tænker. Og Gud...? Hvad tænker Gud? Er vi i hans tanker – hvad tænker han så om os?

Med billedet af Bebudelsen begyndte det at "summe":
Nu kom der bud fra englekor,
at Gud herned vil stige.
Min tanke står stille! Kommer han herned, hvor vi er?
– Ja, Gud kommer her, siger salmen og forklarer.
Hans Søn, som i det høje bor
og ejer ærens rige,
han sig vort kød vil tage på
og blandt os gå;
det nyt er uden lige. (DS 63v1).
Han siger Ja til os. Gud deler livet med os. Tænk engang!

– Og tænk på Maria, da hun fik bud fra englekor: "Herren er med dig, du benådede. Frygt ikke! For du har fundet nåde for Gud..."

Måske du vil tænke lidt mere over det? – så kan du læse Lukasevangeliet 1,26-33.

Når jeg skriver dette, tænker jeg på..., hvorfor du nu læser videre. Hvad tænker du?
- om julen, englekoret og *Gud herned vil stige*? Jeg tænker på en begravelse, hvor én sagde til mig: "Livet er nu mærkeligt, ikke?" Og igen: "Det er nu også mærkeligt, at noget, der skete for så længe siden, kan have betydning i dag!"

Afdøde mindedes for sit indianske ordsprog: "Du fisker på den ene side. Jeg fisker på den anden side. Men ingen fisker i midten." Vi fisker efter håb i liv og død. Og det kan se håbløst ud, som man sagde om Nazaret: "Kan noget godt komme derfra?" Men tænk:
Til Nazaret det budskab går,
som Gud sin engel byder,
Maria dér en hilsen får,
vidunderlig den lyder;
som lyn indtræder Gabriel
med et hilsæl,
som skrækker, skønt det fryder. (DS 63 v2).

- Jeg tænker: Det er altså herned Gud vil stige! Her vil han for alle tider være vort faste håb. Og både i livet og i døden vil han bytte skrækken ud med fryden!

Måske du vil tænke lidt mere over det? - så kan du læse Lukasevangeliet 1,68-79.

Når jeg skriver dette, tænker jeg på..., om du kender tanken: Hvem er jeg egentlig?

Hvad er meningen med mig og mit liv? Og hvad har jeg ud af den kristne tro? Især når troen så at sige er kommet ind ad bagdøren gennem dåb og opdragelse uden at jeg har valgt den! Kan du også tænke:Hvem er jeg som kristen?

Hvad tænkte mon Maria? Det kom jo virkelig bag på hende. Hun sagde sit 'konfirmations-Ja': "Jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord." Men så forsvandt englen. Og hun løb ud ud i bjergene. Dér fandt hun sig selv som enestående privilegeret, da hendes tante gentog det første "bud fra englekor":
Livsaligste blandt Evas køn!
Gud så til dig i nåde,
du føde skal Guds egen Søn,
som haver alt at råde,
som strækker ud sin kongestav
fra hav til hav
til alle slægters både. (DS 63 v3).

- Jeg tænker på dåbsløftet fra Jesus: "Jeg er med jer alle dage!" Og tænk, det er ren foræring!

Måske du vil tænke lidt mere over det? - så kan du læse Lukasevangeliet 1,39-45.

Maria besøger sin tante

"Salig er hun,
som troede,
for det,
der er sagt
hende
af Herren,
skal gå
i opfyldelse."

Når jeg skriver dette, tænker jeg på..., om du også har tænkt over, hvad det er 'at tro'.

Hvad tænkte mon Maria? Hendes tante sagde jo: "Salig er hun, som troede." Og så føjede hun til: "For det, der er sagt hende af Herren, skal gå i opfyldelse." Kan det tænkes, at hun sagde det sidste for at støtte? Maria kunne jo ikke "bare" tro, hvad hun hørte. "Hvordan skal det gå til? Jeg har jo aldrig været sammen med nogen mand" - udbryder hun. Mon ikke tante har hjulpet?

Og jeg tænker, hvordan får et menneske den tro, der siger - som i en salme "Jesus er mit liv i live"? Jeg tænker over svaret i Kingos salme her:
Guds kraft dig overskygge skal
og Ånden fra det høje
med nåde uden mål og tal
sig over dig skal bøje;
og Jesus er hans søde navn, som
du i favnskal se med moderøje!
(DS 63 v4).

- Tænk, at det er så enkelt! Blot at sige: "Lad det ske mig efter dit ord." Da giver Gud livet!

Måske du vil tænke lidt mere over det? - så kan du læse Lukasevangeliet 1,34-38.

Når jeg skriver dette, tænker jeg på..., hvordan du har det med at bede og synge?

Om Maria siges det, at hun grundede over det, hun hørte. Og hun svarer på det, hun hører, med et: "Lad det ske mig efter dit ord!" Da sker det. Guds Søn bliver til i hendes liv. Og hun synger! - Så kan vel også vi synge og bede:
O Herre Jesus lad din Ånd
mig kraftig overskygge,
bered mit hjerte ved din hånd,
at du deri kan bygge,
at også jeg kan åndelig
undfange dig
og aldrig fra dig rykke! (DS 63v5).

Jeg tænker, at når alt er muligt for Gud, kan det også ske for os. Og vi kan synge som Maria:
Så skal din Himmel i mig her
ved Åndens kraft begynde,
mit hjerte, sjæl og al begær
sig op til Gud skal skynde,
indtil jeg bliver engle lig
i Himmerig
og aldrig mer' skal synde!
(DS 63v6).

Tænker du ikke også:
Det er virkelig Jul!

Måske du vil tænke lidt mere over det? - så læs Marias Lovsang i Lukasevangeliet 1,46-55

Glædelig Jul

Godt Nytår

Luthersk Kirke
75651660 - www.vivit.dk - 38746661

Tekst: Vagn Lyrstrand & Thomas Kingo
Ill.: Nino Musio
Udgivet med støtte fra
Den Lutherske Arvs Fond

Herren er nær

Glæd jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer! Lad jeres mildhed blive kendt af alle mennesker. ***Herren er nær.*** *Vær ikke bekymrede for noget, men bring i alle forhold jeres ønsker frem for Gud i bøn og påkaldelse med tak. Og Guds fred, som overgår al forstand, vil bevare jeres hjerter og tanker i Kristus Jesus.(Fil 4,3-7).*

Herren er nær

Derfor holder vi jul. Det er julens kerne. Ikke glansen fra de tusinder af lys i huse og på gader; ikke overfyldte butiksvinduer eller trængslen af de mange mennesker i butikkerne; ikke gaverne under juletræet; ikke familien, som juleaften kommer sammen og i taknemmelighed mærker, at de hører sammen som familie; ikke den „jule-hyggen", som har stor betydning for os; intet af alt dette er julens kerne.

Herren er nær

Det er julens kerne og inderste budskab. Den hellige og almægtige Gud, hvem vi syndige mennesker kun kan være bange for, er kommet os så nær, at han er blevet vor broder og som et lille barn i krybben i Betlehem smiler til os.

Gud er blevet menneske, for at vi mennesker, som var faldne så dybt og derfor til evig tid skulle være adskilt fra Gud, igen kan og skal komme til ham. Hvad nytter den allerbedste julefest, hvis det ikke bliver tydeligt for os, og hvis vi ikke af hjertet tror og siger tak for, at Herren, er kommet os så nær, at han i ordet og i den hellige nadver vil holde sit indtog i vore hjerter?

Herren er nær

Det skal vi tro på. Han er nær som den, der kommer i sin herlighed for at fri os fra alt ondt og tage os ind i sit herligheds rige.

En sådan tro fylder os med glæde. *"Glæd jer altid i Herren! Herren er nær!"* Vi opfordres til at glæde os. For selv om Guds julegave til os er uendelig stor, kan vi have mange indvendinger og betænkeligheder. Vort hjerte kan være koldt og hårdt. Derfor råber apostlen til os: "Glæd jer altid i Herren!"

Skulle vi ikke med alvor bede Helligånden om frimodighed til at styrte os i glædens uudgrundelige hav, som åbner sig for os i Jesu navn?

Glæden i Herren gør hjerterne rige og bløde. Glæden længes efter også at gøre andre glade. Den gør mild og venlig. Og budskabet om, at Herren er nær er samtidig den bedste medicin mod alle bekymringer. Herren er nær. Derfor kan vi overlade alt til ham i tak.

Herren er nær!

Det er julens kerne. *Og Guds fred, som overgår al forstand, vil bevare jeres hjerter og tanker i Kristus Jesus!*

Kirke-Nyt, dec.1962, PM/LGJ

Trøst - også efter jul

Trøst er et godt ord. Vi kender det personligt. For vi har mange gange selv haft brug for trøst, når vi havde mistet modet, og når hverdagen i skolen eller på arbejdet var tung og trist. - Når vi behøver trøst, er det, fordi vi har følelser og bliver ramt af det, der sker i livet. Vi er ikke usårlige.

Vi synger om "trøst" i mange julesalmer. F.eks. nr. 73v5, 93v3, 106 og 107 i salmebogen. Det handler ikke om en ydre stemning, men om at blive hjulpet aller inderst i sit hjerte.- Den gamle Simeon vidner om den trøst i Luk 2,25-32.

Simeons trøst

*I Jerusalem var der en mand ved navn Simeon; han var retfærdig og from og ventede Israels **trøst** (Luk 2,25).*

Han ventede en helt bestemt trøst, nemlig den trøst, Gud havde givet sit folk gennem profeterne og gennem den måde, han havde ført dem på. Her var trøsten ikke kun gode ord. Den bestod derimod i, at Gud ville komme til sit folk i egen person og frelse dem fra alle deres trængsler og lidelser, ja, fra døden og alt ondt. Den gamle mand, Simeon, ventede denne trøst.

Det er noget særligt, når ældre mennesker ser fremad. Det virker stærkt. Det er som at stå foran et bjerg, som hverken unge eller voksne kan bestige, og en ældre siger: "Jeg bestiger det! For jeg venter på, at Trøsteren kommer. Han vil gå med mig, og så klarer jeg det." Det er stærkt!

Her står en gammel mand, som både behøver trøst og trøster andre med den trøst, han selv har i sin favn.

Lemeks trøst

Første gang, ordet "trøst" nævnes i bibelen, er i forbindelse med Noas far, Lemek. Da han fik sin søn, sagde han: *Han skal være vores **trøst** i vores arbejde og vore hænders møje med den jord, som Herren har forbandet.* (1 Mos 5,29). - Noa betyder „trøst".

Lemek var ikke specielt svag. Men han erkendte, hvad livet var. Han kendte beretningen om skabelsen, Edens have, Adam og Eva og syndefaldet. Han erkendte, at alt besværet, smerten og døden var en følge af den forbandelse, Herren havde lagt ind over menneskelivet på grund af synden. Derfor søgte han Gud.

På den tid var der - ligesom i dag - mange, der ikke troede på overleveringerne om Gud og skabelsen, Edens have og syndefaldet. "Vi får ikke andet paradis, end det vi selv kan skabe os" sagde de. De byggede huse og handlede. De var optaget af forholdet mellem mand og kvinde - det erotiske og seksuelle - og det havde de nok i.

De har sandsynligvis anset Lemek, Noas far, for et svagt og tåbeligt menneske. Men Lemek troede på Herren. Han ventede Herrens trøst og vidste, at den ville komme med det barn, som Gud lovede Adam og Eva på syndefaldets dag.

Lemek blev trøstet gennem sin søn, Noa. For han vandrede med Gud, ligesom Lemek selv gjorde (1 Mos 6,9). De lod sig trøste ved det, Gud havde lovet dem. Det gav mod til at leve og arbejde. Og Noa gik siden i gang med det store projekt: at bygge arken, som skulle redde dem, når Herrens forbandelse over vantroen ramte jorden.

Da forældrene kom med barnet
tog han det i sin arme
og lovpriste Gud

Det er ikke svagt at tro på Gud og hente sin trøst og sit håb hos ham. Det virker svagt i menneskers øjne. Men det er stærkt.

Trøsteren

Juleevangeliet forkynder for os, at Guds *Trøst* nu er hos os. Den gamle Simeon mødte Maria og Josef i templet og tog *Trøsten* sine arme. Nu er det barn kommet, som kan føre et menneske over det høje uoverstigelige bjerg, der ligger mellem livet på jorden og det evige liv. Derfor kan vi sige med Simeon: *Herre, nu lader du din tjener gå bort med fred efter dit ord. For mine øjne har set din frelse, som du har beredt for alle folk.*

Der findes meget forbandet, svært og mislykket i et menneskeliv. Men Jesus Kristus er vores *Trøster*.

Marias og Josefs trøst

Og Simeon velsignede dem og sagde til Maria, hans mor: "Se, dette barn er bestemt til fald og oprejsning for mange i Israel" (Luk 2,34).

Maria og Josef fik trøst gennem Simeons ord. Her var endnu et vidnesbyrd for dem om, at Marias barn var Guds Søn. Englen Gabriel havde sagt det direkte til Maria. Josef havde hørt det i en drøm. Hyrderne havde fortalt, at englen også havde sagt det til dem. Siden kom vismændene og fortalte det. Og nu den gamle Simeon.

Maria og Josef behøvede trøst og opmuntring. For de skulle ud på en lang rejse gennem livet med Jesus. De fik ikke kun medgang, men også modgang. Og Maria oplevede, at hendes søn blev kors-fæstet og døde. Da blev hendes sjæl gennemtrængt af et sværd. Men da kunne hun trøste sig med Simeons profeti.

"Med din trøst min sjæl opfyld"!

Menneskelivet har lykkelige år og tider. Til andre tider ser det meget umuligt ud. Men *Trøsteren* - Guds Søn - er kommet. Derfor lad os synge:

Med din trøst min sjæl opfyld
for min frygts og armods skyld,
at i troen idelig
jeg må hænge fast ved dig,
at når du i herlighed
kommer anden gang herned,
jeg kan dig i møde gå
og retfærdig for dig stå.
(DS 62,5-6)

Leif G. Jensen

Reserveret postvæsnet

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Skærvegyden 7, 8723 Løsning

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København. Martins Menighed
Søndag 8. dec. kl. 10 m. nadver
Søndag 15. dec. kl. 10 "Ni læsninger" -
Søndag 22. dec. kl. 16.30
Juleaften 24. dec. kl. 15
Juledag 25. dec. kl. 10 m. nadver
2. Juledag 26. dec. ingen gdst.
Lørdag 27. dec. kl. 19 Julefest
Søndag 28. dec. ingen gdst.
Nytårsdag 1. jan. kl. 14
Søndag 5. jan. kl. 16.30 Sanggdst.
Søndag 12. jan. kl. 10 m. nadver
Søndag 19. jan. kl. 16.30

Langeland, Lohals kirke
Søndag 1. dec. kl. 16 m. nadver
Søndag 8. dec. ingen
Søndag 15. dec. kl. 14 m. efterflg.
Adventsfest i SImmerbølle
Søndag 22. dec. kl. 10.30 m.nadver
Juleaften 24. dec. ingen gdst.
Juledag 25. dec. kl. 16
2. Juledag 26. dec. kl. 10.30 m.nadv.
Søndag 28. dec. ingen gdst.
Nytårsdag 1. jan. ingen gdst.
Søndag 5. jan. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 12. jan. kl. 16
Søndag 19. jan. kl. 10.30 m. nadver

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej
Søndag 8. dec. (se Århus)
Søndag 15. dec. kl. 10 m. nadver
Søndag 22. dec. kl. 14
Juleaftens dag 24. dec. kl. 16
Juledag 25. dec. kl. 10 m. nadver
2. juledag 26. dec. kl. 14
Søndag 29. dec. kl. 14
julefest kl. 15-17
Nytårsdag 1. jan. kl. 14 m. nadver
Søndag 5. jan. kl. 14
Søndag 12. jan. kl. 10 m. nadver
Søndag 19. jan. kl. 14

Århus, Gratiakirken, Bissensgade 14
Søndag 8. dec. kl. 14 m. adventsfest
Søndag 15. dec. kl. 16
Søndag 22. dec. kl. 10 m. nadver
Juleaftens dag 24. dec. kl. 14
Juledag 25. dec. kl. 16 m. nadver
2. juledag 26. dec. kl. 10
Søndag 29. dec. (se Løsning)
Nytårsdag 1. jan. kl. 16
Søndag 5. jan. kl. 10 (9.20 nadver)
Søndag 12. jan. kl. 16
Søndag 19. jan. kl. 10 m. nadver

ADRESSER
Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660
Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661
Besøg kirkens internet-sted på www.vivit.dk. E-mail: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447